

12 Μαΐου 2015

“Οι έμποροι των εθνών” του Παπαδιαμάντη

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Την Τετάρτη 13 και την Πέμπτη 14 Μαΐου 2015 στις 9 το βράδυ, θα παρουσιαστεί στην «Αίθουσα Τέχνης» Κοζάνης, η παράσταση «Οι έμποροι των εθνών» του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, στο πλαίσιο του φεστιβάλ «Μέρες Θεάτρου» που διοργανώνει το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοζάνης. Η παράσταση είναι Συμπαραγωγή της Στέγης Γραμμάτων & Τεχνών, της Ομάδας Θεάτρου ΟΠΕΡΑ και του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας.

Υπόθεση του έργου

Με πλαίσιο την εποχή της βενετικής κυριαρχίας στα νησιά του Αιγαίου και την ευρύτερη πολιτική διάσταση που αναδύεται από αυτήν στον άξονα της συγκρουσιακής σχέσης Ανατολής και Δύσης, το έργο διαπραγματεύεται την υπέρβαση των ορίων της ανθρώπινης φύσης που καταπονείται στη δίνη μιας ερωτικής παρόρμησης.

Η παράσταση συνδυάζει τη σκηνική αφήγηση με τη μουσικότητα. Στόχος της είναι να αναδείξει με σύγχρονη θεατρική ματιά ένα κείμενο του 19ου αι., πολυσήμαντο, πολυκύμαντο και διαχρονικό, με το χαρακτηριστικό γλωσσικό ιδίωμα του Παπαδιαμάντη. Οι ηθοποιοί και οι μουσικοί, με εργαλεία τους το λόγο και τη μουσική, αλλά και μέσω της σκηνικής σύνθεσης, όπου λόγος, μουσική και κίνηση δημιουργούν πλούσιες εκφραστικές «χειρονομίες», υπηρετούν την αφήγηση της ιστορίας και την φωτίζουν, δίνοντας συμβολική υπόσταση στα γεγονότα.

Ο **Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης** (Σκιάθος, 4 Μαρτίου 1851 – Σκιάθος, 3 Ιανουαρίου 1911), «η κορυφή των κορυφών» κατά τον Κ. Π. Καβάφη, είναι ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες λογοτέχνες, γνωστός και ως «ο άγιος των ελληνικών γραμμάτων». Έγραψε κυρίως διηγήματα, τα οποία κατέχουν περίοπτη θέση στη νεοελληνική λογοτεχνία.

Ο Παπαδιαμάντης γεννήθηκε στη Σκιάθο το 1851 και γονείς του ήταν ο ιερέας Αδαμάντιος Εμμανουήλ και η Αγγελική (Γκιουλώ) το γένος Μωραϊτίδη. Μεγάλωσε ανάμεσα σε εννιά παιδιά (τα δύο πέθαναν μικρά) και εξοικειώθηκε νωρίς με τα εκκλησιαστικά πράγματα, τη θρησκευτική ατμόσφαιρα, τις λειτουργίες, τα εξωκκλήσια και την ήσυχη ζωή του νησιώτικου περίγυρου. Όλα αυτά διαμόρφωσαν μια χριστιανοπρεπή ιδιοσυγκρασία, που διατήρησε με πείσμα ως το τέλος της ζωής του.

Έμαθε αγγλικά και γαλλικά μόνος του. Για να ζήσει έκανε ιδιαίτερα μαθήματα και δημοσίευε κείμενα και μεταφράσεις στις εφημερίδες. Τον Ιούλιο του 1872 ακολούθησε το μοναχό Νήφωνα στο Άγιο Όρος, όπου έμεινε μερικούς μήνες, αλλά διαπίστωσε ότι δεν του ταίριαζε το μοναχικό σχήμα. Ωστόσο δεν έλειπε ποτέ από τον κυριακάτικο εκκλησιασμό στον Άγιο Ελισσαίο στο Μοναστηράκι, όπου έψελνε ως δεξιός ψάλτης. Το 1879 δημοσιεύει το μυθιστόρημα η “Μετανάστis” στην εφημερίδα “Νεόλογος”. Το 1882 άρχισε να δημοσιεύει το μυθιστόρημά του “Οι έμποροι των Εθνών” στην εφημερίδα “Μη χάνεσαι”. Το 1884 άρχισε να δημοσιεύει στην “Ακρόπολη” το μυθιστόρημά του “Γυφτοπούλα”, όπου από το 1892 ως το 1897 εργάζεται ως τακτικός συνεργάτης. Από το 1902 ως το 1904 μένει στη Σκιάθο απ’ όπου δημοσιεύει τη “Φόνισσα”. Το έργο του περιλαμβάνει περίπου 180 διηγήματα και νουβέλες που αναφέρονται στις φτωχές τάξεις της Αθήνας και της Σκιάθου και ελάχιστα ποιήματα θρησκευτικού περιεχομένου. Στις 13 Μαρτίου 1908 γιορτάζεται στον “Παρνασσό” η 25ετηρίδα του στα ελληνικά γράμματα, υπό την προστασία της πριγκίπισσας Μαρίας Βοναπάρτη. Αμέσως μετά επιστρέφει στην πατρίδα του όπου και μένει ως το τέλος της ζωής του. Πεθαίνει το ξημέρωμα της 3ης Ιανουαρίου του 1911 από πνευμονία.